Ս. Եպիփան իր յառաջ բերած կրկին հանգանակներէն առաջ եւ վերջը դիտողութիւններ կ'ընէ. ա. Հանգանակէն յառաջ սա խօսքերով. "Մի դադրիք սա եկեղեցւոյ հաւատքը պահելէն, զորն որ սուրբ եւ միակ Ստուծոյ կոյսը (եկեղեցին) յառաքելոց Տեառն իրեն աւանդուած ընդունեցաւ. եւ նոյնը կրկնեցէք ամենայն փութով երախայից՝ որոնք որ մկրտութեան կը պատրաստուին: Չէ թէ միայն կը վայելէ որ ձեր որդւոցը նոյնը պատուիրէք այլ հաւատոյ ձեւն զորն որ հասարակաց մայրը կ'ընդունի, բացայայտ անոնց առջեւը դնենք,,: Չեւը լմնալէն ետքը կ'աւելցնէ սուրբ Հայրը. բ. "Այն հաւատքը (կամ հաւատոյ ձեւը) սուրբ առաքելոյմէ աւանդուած է, եւ եկեղեցւոյ մէջ սուրբ քաղքին մէջ, բոլոր սուրբ եպիսկոպոսներէն որոնք երկբարբառ տասնէն աւելի էին, սահմանուած է,,: Յուրին նաեւ Եպիփան Նիկիոյ Հարց կ'ընծայէ ան հանգանակը՝ որն որ եսքէն Ս. Պոլսոյ Հարցմէ գործածուեցաւ եւ անոր համար Ս. Պոլսոյ ըսուեցաւ:

Իսկ վերը յառաջ բերուած գ. ձեւը չդրած՝ սանկ կ'ըսէ նոյն Հայրը. "Որով հետեւ մեր օրերը հետւէ հետեւ հերետիկոսութիւնք ելան մինչեւ սա ժամանակը, ս. աղեներիանոսի եւ ս. աղէսի թագաւորութեան տարին, որոնց հիմայ տասներորդ տարին է, իսկ Գրաթիանոսինը՝ վեցերորդ, եւ Թէոդոսիանոս բռնաւորէն՝ ինսերորդն է (374), անոր համար թէ դուք եւ թէ մենք եւ բոլոր ուղղափառ եպիսկոպոսունք, եւ որպէս զի մէկ խօսքով ըսեմ, բովանդակ կաթողիկէ եկեղեցին՝ տասն տասն ելած հերետիկոսութեանց դէմ, քիչ մ'առաջ դրուած սրբոց Հարց հաւատոյ ձեւին համեմատ զկնաւորաբար անոնց՝ որոնք մկրտութեան պիտ'որ մատչին, կը հրամայէ որ տասնիկ դասանին եւ ըսեն,,:

Երրորդ մկրտմացի հանգանակը՝ զորն որ սուրբ Ալբերգ Պոշմանց ընծայութեան մէջ ցրիւ յառաջ կը բերէ, բաղմիք կը միասանի ս. ձեւին՝ տեղ տեղ նաեւ բ. ձեւին հետ: Ալբերգ իր Պոշման ընծայութեան գիրքը 347ին կամ 348ին գրած է, ուստի Ս. Պոլսոյ սիւնհոդոսէն 33 տարի առաջ: Հաւասիկ հոն գործածուած հանգանակը, ինչպէս Նոտն Ազգուտինոս Թուէթ (Toutée) Լենեդիկտեան կարգէն կ'ըսէ մը վերնագիրներէն եւ կէս մը ձառերէն հաւաքելով քովէ քով բերած է: